

rit, persuasus tamen recte accepisse, an hæredes ab omni reparatione se exemptos existimare valeant. » Resp. ut sup.

ALIA DUBIA.

« 1° An possit eorum confessariorum agendi ratio probari, qui, dum tenent uti probabiliorem opinionem contrariam lucro ex pecunia negotiatoribus mutuo data, pœnitentes eo modo lucrum percipientes ut ditescant, absolvunt, quando nempe isti, objicientes sententiam lucro faventem non fuisse damnatam a S. Sede, promittunt tamen obedire iudicio S. Pontificis, si intercedat: et similiter agunt, quando pœnitentes, lucrum percipientes in bona fide, de eo non confitentur, licet aliunde noverint ipsos percipere lucrum, ut supra, nulla de

OFFICIUM DIVINUM, MISSA.

Decreta, et quidem non pauca, S. Rit. cong. divini officii recitationem ac missæ celebrationem spectantia, sub v. RUBRICÆ ad calcem tom. VI inseremus.

OLEUM INFIRMORUM.

S. ROMANÆ, ET UNIVERSALIS INQUISITIONIS DECRETA.

Dubium propositum fuit a R. P. D. episcopo Veronensi: « Utrum, deficiente oleo infirmorum, liceat administrare sub conditione sacramentum extremæ unctionis oleo a simplici sacerdote benedicto, saltem in casu extremæ necessitatis, ut cum moribundus sensibus destitutus, nullum doloris signum, neque ante dedit, neque præbet. »
Feria IV, die 13 Junii 1850 in congregatione generali S. Officii habita in palatio apostolico Vaticano coram eminentissimis et reverendissimis DD. S. R. E. cardinalibus contra hæreticam pravitatem generalibus inquisitoribus, proposito supra scripto dubio una cum voto DD. consultorum, iidem eminentissimi et reverendissimi DD. dixerunt, « Dentur decreta anni 1611 et 1842. »

Eadem die, et feria. Sanctissimus D. N. Pius div. Prov. P. IX, in audientia R. P. D. assessori S. Officii impertita, audita relatione suprascripti dubii una cum eminentissimorum DD. cardinalium generalium inquisitorum suffragiis, resolutionem ab iisdem eminentissimis DD. datam approbavit.

Angelus ARGENTI, S. R. et universalis Inquisitionis notarius.

Decreta lata a S. congregatione Romanæ et universalis inquisitionis super dubio:

(188) Vide Benedict. XIV, *De synod. diœces.*, lib. VIII, cap. 1.

ea re facta interrogatione, quando timent ne pœnitentes admoniti restituere, aut a tali lucro abstinere, recuset.

« 2° Utrum episcopus possit hortari rigidiores confessarios consulendi causa ipsum adeuntes, ut priorum confessariorum agendi rationem sequantur, donec S. Sedes expressum ea de quæstione iudicium ferat. »

Resp. ad 1: « Non esse inquietandos. »

Ad 2: « Provisum in primo. »

Datum Romæ, in S. Pœnitentiaria, die 23 Novembris 1832.

A. F. DE RETZ, S. P. regens.

D. FRATELLINI, S. P. secret.

Loco ✕ sigilli.

ORDO

S. CONGREGATIONIS CONCILII DECRETUM

De titulo ordinationis, ubi plura notatu digna.

Die Sabbati 8 Julii 1719.

Sanctæ Crucis della sierra in Indiis Occidentalibus. Licet a sacro conc. Tridentino sess. XXI, cap. 2, *De reform.*, statutum fuerit, neminem promoveri posse ad sacros ordines, nisi prius legitime constet, eum habere beneficium ecclesiasticum sufficiens ad honestam sustentationem, vel ad minus patrimonium, vel pensionem (189), in hypothesis tamen, in qua episcopus iudicaverit, quod obtinens patrimonium seu pensionem sit ad sacros ordines assumendus pro necessitate, vel commoditate Ecclesiæ, et antiquorum canonum pœnæ fuerint ibidem a sacro concilio innovatæ, non ita quidem, ut ordinatus sine titulo sufficienti sit suspensus, et ministrando fiat irregularis, juxta textum in can. *Neminem*, et in can. *Sanctorum*, dist. 70, sed ita ut ordinans teneatur sic ordinato alimenta subministrare, donec ille beneficium ecclesiasticum consequatur, juxta textum in cap. *Cum secundum*, De præbendis, et late disputata ad sensum hujus sacre congregationis per Fagnanum in cit. cap. *Cum secundum*, n. 63 et seqq., ubi solum sub num. 68 docet, pœnam suspensionis clericum sine titulo sufficienti ordinatum afficere in casu, in quo ipse ordinans deceptus falsas producendo probationes super sui tituli congruitate: et licet interpretando allegatum textum concilii, sacra hæc congregatio de mense Octobris anni 1589 ut in *Regestis*, lib. VI, pag. 58, plura proposuerit generalia dubia examinanda, inter quæ illud reperitur: « An

(189) Necessaria vite alimenta ne clericorum quis emendicare turpiter cogatur, consuevit ab initio Ecclesia providere, ut quisque de altare vivat, cunctique singulatim sacros ordines suscepturi congruam sibi Ecclesia, cui addicuntur, accipiant præbendam, olim diurnam, vel menstruam, mox annuam; vel perpetuo fruantur beneficio, saltem simplici, aut capellania itidem perpetua, aut ecclesiastica pensione, aut certis tandem patrimonii profanis redditibus; capellanas quod attinet, mobiles, et ad nutum patronorum amovibiles, et manuales, non idoneas titulo ordinationis sæpe iudicavit S. congregatio Concilii, præsertim in *Bariensi* 2 Julii 1641. P. Corrad. in *Prax. benefic.*, lib. 1, cap. 2, num. 46. Nisi patroni aliquam sui patronatus hæreditarii capellaniam ordinando contulerint in perpetuum, cum pacto eum nunquam amovendi, vel consenserint eam perpetuo ordinationis titulo subijci. Id enim fas esse in patronatu hæreditario, quia hæredes factum defuncti nequeunt revocare, secus in patronatu familiari, aut gentilitio, quem consanguinei successores, non beneficio ac voluntate morientium possessorum, sed jure proprio nanciscuntur. probe moment Pitonius *De contro. patron.*, alleg. 100, num. 47; Amostaz. *De causis piis*, lib. III, cap. 1, num. 42, et cæteri. At publica necessitas, et alicujus Ecclesiæ paupertas fecit aliquando, ut S. congregatio

habens ex propria industria, et honesto labore tantum lucrum, quantum satis est ad vitæ sustentationem, promoveri valeat: » negative responderit,

Exempla nihilominus non desunt, in quibus, urgente Ecclesiarum necessitate, concessum fuit, ut fieri posset ab episcopis ordinatio clericorum sæcularium, etsi illi nec beneficium, nec patrimonium obtineant; et prætermissis quidem exemplo ecclesiæ metropolitanæ Florentinæ, in qua usque adhuc viget privilegium ab Eugenio IV concessum, ut clerici qui eidem inservierint spatio decem annorum, ordinibus sacris initiari subinde valeant, licet nec beneficium, nec patrimonium obtineant, a Summo Pontifice Urbano VIII, die 13 Martii 1640, concessum fuit alumnis seminarii Pragensis, ut ordines recipere valeant sine titulo beneficii, aut patrimonii, sed solum ad titulum missionis, prout ab eodem Pontifice præcedenter concessum fuerat die 18 Maii 1638 alumnis collegii de Propaganda Fide. Alumni collegii Illyrici a Gregorio XIII instituti, et ab Urbano Papa VIII restaurati in civitate Lauretana, privilegio potiuntur ordinationis sine beneficio ecclesiastico, et patrimonio, nulla facta mentione tituli missionis, ut legitur in privilegio ab eodem Urbano concessio prima Junii anno 1627. Consimile est privilegium ab eodem Pontifice concessum collegio Fuldensi pro scholaribus Germanicæ nationis, nec non collegio Pragensi, ut plenius deprehendi valet ex collectione

Concilii ordinationem titulo capellanæ gentilitiæ, et nobilis indulgeret, spondentibus patronis ordinandum vita durante non amoturos, ut in *Mutinensi* 17 Dec. 1690, et *Eugubina* 17 Aprilis 1706. Item S. congregatio Episcoporum in *S. Agath. Gathorum* 17 Octob. 1617, apud Monacellum, tom. II, tit. 15, formul. 15, num. 17. Tum ea frequentius Indulta *deputationum ad vitam* Sedes Apostolica dare per Datarium consuevit. In iisque adjicitur quandoque clausula, ut statim ac ordinandus congruam vitæ sustentationem aliunde quæsiverit, capellania ad suam mobilem redeat naturam.

Quantum denique ad pensionem spectat, notandum, illam pro sufficienti titulo ordinationis haberi, quam scilicet Apostolica Sedes jure perpetuo reservaverit, et indulserit ad ipsius pensionarii vitam super alicujus beneficii, vel Ecclesiæ fructibus. Nam quæ ob bonum pacis ad conciliandos animos contententium in foro episcopali patronorum, plurimumque ab eis presentatorum, vel ob paupertatem benemerentis clerici, vel ob permutationem inæqualium beneficiorum reservatur aliquando ab episcopis, ea, moriente beneficiario, exstinguitur, nec successorem afficit, quamvis pensionarius supervixerit. — Ex Carolo Gagliardo *Inst. canonic.*, lib. II, tit. 10, *De sacram. ordin.*, num. 67. (Edit. Casinenses.)

bullarum et decretorum congregationis de Propaganda Fide, impressa, sed nunquam absoluta, nec publicata.

Cohærenter ad hæc, episcopus S. Crucis de la Sierra in Indiis occidentalibus, cum in suis litteris ad Summum Dominum nostrum datis, exposuerit, quod in civitate S. Laurentii della Baranca, quæ loco alterius S. Crucis, quæ amplius non existit, subrogata fuit, duo tantum sunt parochi, et duo ministri in cathedrali, decanus videlicet et archidiaconus, quodque nullus superest modus capellanas aut beneficia erigendi, ad quorum titulos clerici ordinari valeant, et quod tandem impossibile est extraneos advocare, qui ad dictas regiones accedant, ex quo nullum est hujus provinciæ cum aliis commercium, et sic Sanctitati Suae supplicaverit

pro facultate initiandi sacris ordinibus ejus regionis incolas, licet titulum beneficii, aut patrimonii non habeant, et multo magis, cum nullum adsit periculum, quod promoti mendicare conspiciantur, quia nullus in dicta regione est, qui mendicet, et a Sanctitate Sua fuerint preces remissæ ad hanc sac. congreg., disputandum in præsentibus proponitur dubium,

« An episcopo Sanctæ Crucis de la Sierra sit indulgendum, ut promovere valeat ad sacros ordines in civitate S. Laurentii della Baranca eos, quos ipse necessarios judicaverit, licet nec beneficium, nec pensionem, nec patrimonium obtineant. »

Pro gratia dummodo non excedat numerum duodenarium. Ex *Thes. Resolut. S. C. Conc.*, tom. I, pag. 215 et seqq.

FINIS TOMI QUINTI.

